службової кар'єри закликав покинути цю мову, Максимович у в'їдливому пасквілі писав:

Бери, бери скоріш назад
Твоє ледаче слово,
Коли поваживсь нам сказать:
Забудьте рідну мову!

І нащо здумав себе звать
Ти нашим другом, братом?
Готов єси за гроші стать
Ти нашим супостатом.

Пізнай, ораторе, себе!
Твоя брехня велика:
Од неї й правда у тебе
Становиться каліка.

Читаючи ці рядки, не можна не признати літературного хисту Максимовича, його громадянської позиції. Проте саме як учений він своєю ерудицією, всебічністю зацікавлень і копіткою працьовитістю будить і нині подив історика літератури.

Найбільш інспіруючу роль вчений відіграв як основоположник романтичної теорії словесності в українській філологічній науці, як збирач, коментатор і видавець народного епосу й пам'яток писемності, врешті як фундатор "ідеї народності" й нації, спертої на історичній пам'яті народу, його духовному житті та культурно-цивілізаційному розвиткові та здобутках упродовж століть.

м.Варшава

Строфа

Крізь сукні голих королев,
Сам загримований у квітень,
По душах страчених дерев
Блукає клишоногий вітер.

Спиняє стрічних Ярославн —
Давно зигзиці відлетіли
За сто лісів. Чи Пан чи Фавн —
По-олімпійському безсилі.

Ірина Кулаківська

Знайомимо з оригінальним зразком самвидаву університетської молоді — **"ЛІТАК"** (складень у формі літачка) (авіаконструкторське бюро — **Артем Захарченко** і **Юрій Шеляженко** (artlem@univ.kiev.ua). На борту **№5 за 2004 р.** — молоді поети Ірина Кулаківська, Світлана Богдан, Аня Малигон, Ольга Лузан, Олена Максименко, Галя Ткачук, прозаїки Андрій Муравський, Артем Захарченко, Юрій Шеляженко та ін. "Літак" дуже популярний серед творчої молоді. Сподіваємось, що й наступні тексти "не погіршать аеродинамічних якостей літака".

Щасливої дороги!

В.Л.